

גבעת חיים מאוחד

גבעתו

עלון פנימי ס'ב/24 י"ד באב תשס"ב 22 באוגוסט 2002

אנו משתתפים בצער

עם

יצחק זאבי

במות אמו

תנחומים למשפחה

* * * * *

שינוי בגישה - עם השינוי

הרבה מחשבות עוברות בראשי בתקופה האחרונה, בנוגע לבחירת בעלי תפקידים. קשה מאוד להגיע להסכמה של רוב לגבי אנשים החיים בתוכנו, "העוונות" ו"הכשלונות" תמיד צפים למעלה והפירגון טובע עמוק עמוק, בלי שום יכולת להרים ראש. אולי יש צורך לשנות לחלוטין את הגישה. נראה לי שוועדה מטעם הקהילה תבחר אנשים לתפקידים, ומי שיביע את הסכמתו לוועדה ייכנס לתפקיד בלי לעבור הצבעת חברים! אחרי תקופה מוסכמת, של 3 - 6 חודשים יעמוד כל שם לבחירה! תהיה לכולנו ההזדמנות לראות אותו, שאלמלא כן היינו פוסלים אותו מראש, אם בגלל הוריו, בגלל בן זוגו, בגלל ילדים וכו' וכו' - אולי יתגלה כבעל תפקיד אחראי ורציני! וכך נגדיל את האפשרות להצמיח בעלי תפקידים לא מהמעגל הפנימי הקבוע והידוע מראש - אולי!

מחכה לתגובות

נאוה גלר

* * * * *

גבעתון - עלון קיבוץ גבעת חיים מאוחד
עריכה - דינה רמג'
הגהה - רותי לירז

מדוע אתה מסיים?

אני פה יותר משלוש שנים. לפני כמחצית השנה סיכמתי עם האנשים שהיו אז בתפקידים ראשיים - אריה ואחרים - שאחרי תהליך השינוי אגדיר את תפקידי מחדש, ובכל מקרה אצמצם אותו ואחזור לייעוד המקורי בלבד: יו"ר ההנהלה הכלכלית. אני יודע שישנו לחץ של חברים לצמצם את משרות השכירים - תהליך השינוי הוא לחץ מתמיד להורדת הוצאות - וגם ידוע לי שחלק מהציבור אינו רואה הכרח בתפקיד שלי, ואולי זו גם ביקורת אישית כלפי, לכן הגעתי למסקנה, שלא מספיק לצמצם, צריך לסיים.

האם יהיה לך מחליף? האומנם דרוש יו"ר כלכלי, נוסף על התפקיד של אלון שפיצר?
אין לי מושג אם יהיה לי מחליף. אני חושב שצריך למנות מישהו. השאלה היא, הגדרת התפקיד.

דרושה ראייה כוללת. ייתכן שעכשיו, עם ההפרדה בין המשק לקהילה צריכים ליצור פונקציה של חשיבה עסקית נטו - ואני עדיין ממליץ על יו"ר חיצוני. יש לזה יתרונות ועדיף לא לחזור למצב של פיגורה אחת או שניים שמנהלים לבד את כל העסק וקובעים בעצמם את המתרחש בכל תחומי החיים. בתפיסה שלי, אין חכמת חיים בלעדית. אני סבור שהציבור יותר חכם מכל מי שחושב את עצמו יותר חכם מהציבור. יש להביא בפני הציבור את כל האינפורמציה ולהשאיר לו לקבל החלטות.

צריכה להתבצע הפרדה אמיתית בין עסקים לקהילה, לא רק ניהולית, אלא גם כספית ואפילו פורמלית ומאזנית. כן, אני רואה צורך באדם שישא בתפקיד יו"ר כלכלי לצד אלון שפיצר.

האם תוכל לתאר (בקצרה) מה מצאת כשבאת ומה אתה משאיר (מצב המשק - רפת יהודיה, מפעלים, החוב, הגירעון השנתי, נכסים פיננסיים ועוד).

המצב הבסיסי העסקי של גבעת חיים מאוחד עדיין פרובלמטי: הענפים נמצאים בתחומים בעייתיים בבסיסם. זו מגמה ארוכת שנים, ובשנתיים האחרונות, למשל בלול, ישנה ירידה דרמטית.

מבחינה זו, הרחבת לול ההודים היתה, לדעתי, החלטה שגויה - אבל ההנהלה הכלכלית החליטה אחרת. הרפת נמצאת גם כן בשחיקת רווחיות, בשל הרפורמה. לגבעת חיים מאוחד רפת מיושנת מאוד ובשנים הבאות תמשיך הרווחיות שלה להישחק. כתוצאה מההשקעה הנדרשת היא לא תוכל להעביר את כל הרווחים שלה למשק. מטעים ופרדס פרובלמטיים מאוד, וכמוהם הגד"ש.

בממד האיכותי, כל החקלאות שלכם מצויה בבעיה קשה, ולא צפוי שהיא תעביר לקיבוץ רווחים כבעבר.

לעומתם לימת עשתה קפיצה יפה - אך לרוע המזל נפלה בשנתיים האחרונות, עם המיתון והמשבר בשוק ההיי-טק. ולמרות זאת, בשנת 2001 נרשמו רווחים, וכך יהיה גם בשנת 2002, אם כי פחות. בלימת ננקטו שורה של צעדי התייעלות ושיתופי פעולה, ואם במצב הנוכחי של הארץ המפעל מחזיק מעמד, וברווחיות לא קטנה - זה יפה. פה המקום לפרגן ליוורם לב, אשר לא חדל לחפש ולמצוא דרכים להגדיל הכנסות.

גת, שהוא הנכס העסקי הגדול ביותר שלכם, עבר שנים קשות - ואני חושב שנעשו גם לא מעט שגיאות - וכרגע הוא במצב של עלייה. אני מקווה שהתחזיות האופטימיות יתממשו. צריך לזכור שבשנים האחרונות, בגדול, מעבר לשכר העבודה, היקף הרווחים שהועברו כלל לא תאם את מהות הנכס ואת גודלו של המפעל.

מי שיודע לקרוא מאזניים, יראה בשנים הקודמות שיפור בכל הפרמטרים. גם בשנת 2002 יהיה שיפור בחלק מהמספרים, אך זו שנה קשה. בשנתיים האחרונות היו השקעות בענפים יצרניים במקביל להמשך ההשקעות הפיננסיות (לפנסיה). גם מצב החוב שונה לחלוטין מבעבר. מצב התזרים היום, למרות כל הבעיות שיש לגזבר, טוב לאין שיעור מהמצב שהיה לפני שלוש שנים. הדבר נובע בחלקו משיפורים והתייעלות במערכת, ובחלקו מהתרומה של החברים - גדיש ועסקת מב"י.

איני רואה את עצמי כמי שצריך לזקוף לזכותו בלבד את השיפור. מגיע הרבה קרדיט לאורי אריאלי, אשר לדעתי, לפחות חלק מהציבור לא מעריך במידה מספקת את המציאות שבה הוא התחיל את תפקידו לעומת המציאות שבה הוא סיים, וכן לאלון שפיצר. בבואי מצאתי מערכת שהגורמים החיצוניים - הבנקים - חשבו אותה למערכת בלתי אמינה. אני חושב שזה השתנה מאוד, בעיקר מצד בנק הפועלים. הושג שיתוף פעולה, שעזר לנו מאוד בשנים האלה, וגם בתחום זה אני מוותר על הקרדיט. אני אומר, שבסך הכל, וללא דיעות מוטות, מי שיתבונן יגלה מערכת משופרת מכל הבחינות, כולל בניהול.

אם יישמרו הדברים הקיימים, המצב יילך וישתפר ויחד עם ירידת החוב יתחילו גם החברים להרגיש בשיפור, ובכל שנה יותר. תוך 4-5 שנים - יהיה המצב התזרימי שונה לחלוטין ויהיו עודפי כספים, כל זאת בהנחה שתישמר מדיניות זהירה והקפדה על צמצום החוב. מי שיקרא את הנתונים, יראה שבשנים האלה רמת הוצאות הקיום של המערכת עלתה, למרות שמספר החברים ירד. מכאן, שרמת הוצאות הקיום לחבר עלתה באופן ניכר - אומנם תוך כדי עיוותים שונים - וזה עדיין נמצא בעיצומו של התהליך וצפוי שאחרי השינוי הדברים יקבלו אופי אחר.

בסופו של דבר, מה שמעיק על החבר היא המצוקה התזרימית. ודאי ידוע לך, שכמי שנשא בתפקיד יו"ר כלכלי לאורך זמן רב יש הרואים (גם) בך אחראי למצוקת התזרים שלנו - מה תגובתך?

אני מוכן לקבל עלי את האחריות לתזרים, שהשתפר בהרבה. מוטב שהחברים יעשו חשבון עם עצמם ויראו, שכיום מצבם יותר טוב.

בהמשך תהליך השינוי צפוי שתתעורר למערכת הזאת בעיה, מאחר שהוחלט שהקהילה תשתתף בחלק קטן יותר מהחוב מאשר עד כה. איני יודע אם המערכת הכוללת תוכל לעמוד בכך, ייתכן שיהיה צורך לשקול זאת מחדש.

אני גם אחראי, באופן חלקי ומצומצם, לעצם העובדה, שגבעת חיים מאוחד שרדה בשלוש השנים האחרונות...!

במשך תקופה ארוכה (מאוד), אין בגבעת חיים פיתוח וצמיחה ואין יצירת מקורות תעסוקה חדשים: לדוגמה, אין תזוזה בנושאי נדל"ן, שכונת הרחבה, מרכז מסחרי, יזמויות גדולות וקטנות וכדומה - האין זה בתחום אחריותה של ההנהלה הכלכלית?

זה נכון, אם כי היתה צמיחה מסוימת: "לכל הרוחות", סלקטד (שאלמלא המיתון היתה רווחית והשנה היא מאוזנת) והבריקה. היו השקעות בלימת (וישיי), בחדר חושך, בנטיעות, ובשותפות גדיש - ויש טיפול בנושא פרויקט הצומת. למעשה, לא היתה אפשרות להשקעות נוספות. לאלו צריך משאבים כספיים ואנושיים שאין לגבעת חיים בשנים האחרונות.

לדעתי צריך להקים צוות שיעסוק בנושאי נדל"ן, אבל ההחלטה העיקרית שהקיבוץ צריך לקבל היא בנושא שכונת ההרחבה (שכונה קהילתית), לא למטרות רווחים, כי אם למטרות שינוי מבנה דמוגרפי וקליטת בניים!

אומנם, כרגע נושא השכונות תקוע בבג"צ, אבל אם מגדירים זאת כחתרבות היישוב לקליטת בניים, אז כן ניתן לקבל היתרים, אפילו היום.

במקביל הצוות הזה צריך לבדוק אפשרויות שונות לתכנון מחדש של פנים היישוב וניצול שטחי בנייה.

מדוע אנחנו סוחבים את החוב לאורך כל-כך הרבה שנים - או שמא מישהו קבע פריסה לא נכונה ואילץ את הגזברים לדורותיהם לקחת הלוואות יקרות-קצרות-מועד שהגדילו את החוב?

קשה לשפוט. יכול להיות שההסדרים היו נכונים לתקופה מסוימת, ולא עוד. בפועל, המערכת אינה יכולה להתמודד, ואז לוקחים הלוואות. אני חושב שבשנים האחרונות בלמנו את הנטייה לקחת הלוואות קצרות, והחוב ירד. הדבר נעשה בחלקו על-ידי מימוש נכסים לצורך פירעון חובות - לדוגמה, מומש חלק מגת. לדעתי, מימוש הנכסים לא פוגע בקיבוץ, או בחברים. באם השימוש בו הוא להקטנת חוב, הערך הנקי לא נפגע ונחסך תשלום כבד של ריבית שרוב הנכסים אינו יכול לממן אותה. בכל מקרה, אי-אפשר, בשלב זה, לפרוס מחדש את החוב, וגם לא בטוח שהמצב הנוכחי של החזר החוב דורש שינוי.

ביום שתחזירו את החוב, יהיה לכם בכל שנה 7-8 מיליון שלכם, לכל מטרה שתרכו. לשם כך כדאי אפילו להוריד זמנית את רמת החיים, ובלבד לגמור עם החוב.

ענפי השירותים, כמו גם הכל-בו והמרכולית וכן כל ענפי המלאכה (ולמעשה כל הענפים במשק) היו אמורים להפוך להיות עסקים עצמאיים (מרכזי רווח), עם כל המשתמע מכך - מדוע אין זה מתרחש?

מרבית ענפי השירותים והעזר מאזנים את עצמם, גם בלי שקוראים לזה מרכז רווח. ענף שאינו מאזן את עצמו צריך להיסגר.

מה דעתך על הקיבוץ שלנו?

בסך הכל יש לכם מערכת טובה, שמתפקדת היטב - ואני יכול להשוות עם קיבוצים רבים. יש לכם מוסדות יציבים, הפונקציות מתמלאות - למשל, בריאות, או חינוך - והדברים נעים כסדרם, חוץ מסטיות כאלו ואחרות שאינן רבות. אני יודע שזה מפתיע אתכם. יש לכם תדמית עצמית נמוכה, חסר מאוד אמון במערכת - לא תמיד בצדק. אולי זו תוצאה של שנים רבות של הכנסות נמוכות ליישוב כה גדול והבטחות שלא מולאו. אני אומר שכללית מצבכם לא רע.

נצר הרושם, שלאחר השינוי החבר לא יהיה תלוי עוד במצב הכלכלי של הקיבוץ - האומנם?

למצב הכלכלי יש יותר השפעה על החברים העובדים בבית, אבל עוד מוקדם לקבוע. מהכרותי את הנושא אני יודע שבמרבית הקיבוצים אין עדיין ניסיון מספיק כדי להסיק מסקנות.

מצבו הכלכלי של קיבוץ גבעת חיים מאוחד טוב על-פי כל הפרמטרים, גם בהשוואה לכלל הקיבוצים. האינטרס שלכם צריך להיות להיפטר מהחוב, ואז ישתחררו לכם מדי שנה מיליוני שקלים, אשר יאפשרו תלות מופחתת במיסוי הפנימי.

אני חושב שהקיבוץ שלכם עשה נכון בשינוי, מאידך, בשנים הקרובות, יישום תהליך השינוי ישאב אנרגיות רבות, לפחות כמו בקיבוץ הישן. בסך הכל יש לכם אופק יפה, אפילו אם לא מרגישים זאת יום יום, ואם תמשיכו את המגמות של השנים האחרונות, כי אז, אתם נמצאים לא רק בתהליך המראה, כי אם כבר בתוך המראה עצמה.

אני מסיים בתחושת סיפוק, בידיעה שגרמתי, לפחות במידת מה, לכך שהמערכת טובה יותר - ואני מאחל לכל החברים בגח"מ שדברים אלה יתממשו.

תודה אישית לאורי אריאלי, דליה אגמון ולאריה קונסקר. אני חושב שתרומתם למערכת לא תסולא בפז, וזאת בקיבוץ שלפני עידן התמורה.

להתראות

שמוליק מנדל
ראיינה - דינה רמגי

תגובות לשאלתא

לא היה בכוונתי להגיב על שתי הרשימות שהעלו (מחדש) תהיות ושאלות בעניין שיפוץ והרחבת דירתנו, תחת הכותרת "זכות הציבור לדעת".

רצינו, עליזה ואני לנסות לשכוח את מסע ההשמצות ודברי הבלע כנגדנו, שהמניע היחיד שהניעו והמניעו גם היום הוא יצר נקמנות והתחשבנות! ולא כפי שנוטים לסעות "סיבות עקרוניות" או "זכות הציבור לדעת" (ואינני מזלזל לא באלה אף לא באלה. היינו אנו שפנינו, כבר אחרי הרשימה הראשונה אל מי שמוסמך לכך, לפרטם את הנתונים הנוגעים לשיפוץ דירתנו).

לאחר רשימתה של ענת פרידמן (בגבעתון מיום 8 באוגוסט) שגדשה את הסאה, בהשוותה את "החריגה עבור משפחת גור" אל "פרשת מיכאלי", בה הוסל על החברים לשלם את הכסף, אינני יכול שלא להגיב.

וקודם לעובדות

1. בניית הרחבה/שיפוץ דירתנו, בגבולות הסטנדרט עליו החליט הקיבוץ נעשתה כולה על-פי החלטת הקיבוץ, בתכנון של הקיבוץ, על-ידי קבלן שהועסק על-ידי הקיבוץ ובפיקוח רכו הבנייה. כמו-כן תקצוב הפרויקט נעשה על-ידי ומסעם הקיבוץ.

כל החריגות מהתוכנית שנעשו על-פי בקשתנו אנחנו שילמנו במלואן מתקציבנו!

2. מאחר ולא אני תכננתי או תקצבתי את הפרויקט אין בידי ולא היו נתונים מדויקים על התקציב שהועמד לרשות הפרויקט ובעיקר לא על חריגות, אם היו כאלה (כפי שגם ביתה של ענת פרידמן ויתר החברים להם הקיבוץ בנה או שיפק, לא היו מודעים ובוודאי לא אחראים על חריגות בבניית ביתם). אני מודע לעובדה שבמהלך הבנייה (שנמשכה כשנה וחצי), היו כשלים רבים שנעשו רובם ככולם על-ידי הקבלן (כמו, בניית מרפסת וקונסטרוקציית הגג, שלא על-פי תוכנית הבנייה, תקלות בתקרה הקיימת שחייבו החלפתה, החלפת מקצת הרעפים סיפול כללי בגג על-ידי גגן מקצועי ובעיות נוספות שלא כאן המקום לפרטן) כשלים, שחייבו, בהוראת מפקח בנייה שהוזמן, פירוק ו/או החלפה ובנייה מחודשת. אינני יודע האם כשלים אלה ואחרים חייבו תוספת תשלום וכמה.

3. לשאלתה המיתממת של ענת, ואני מצטט: "מדוע על החברים לשלם את הכסף עבור משפחת מיכאלי ומדוע לא הוסל על החברים לשלם את הכסף של החריגה עבור משפחת גור", סוף ציטוט, אני משיב:

א. האם ענת פרידמן ו"חבריה המבקשים לדעת", ועוד רבים אחרים שהרחיבו דירותיהם באופן פרטי, האם העליתם בדעתכם מי משלם כל השנים את העלות הנוספת בארנונה על דירותיכם (שמן הסתם חרגה בגודלה)?!

ב. האם שאלת את עצמך, מי שילם את הביקורים הדחופים של הפקח מטעם המועצה האזורית שחזר ודרש את הפסקת הבנייה בדירתכם והגשת בקשה לרשיון בנייה על-ידיכם (על-ידי חוקי מדינת ישראל) המביא בחשבון נתונים שונים הקשורים לבנייה וביניהם התחשבות בשכנים הסמוכים לדירתכם! (וזאת, נוסף על התעסקות בחריגתכם).

(ולהלן ציטוט מעיתון הארץ 6.8.02, המביא מדברי שר המשפטים, שיטריט: "תוקם יחידה לאכיפת חוקי הבנייה ... יחידה זו תשים קץ לג'ונגל ולמצב הבלתי נסבל, שבו קיימים עשרות אלפי מבנים ... ללא רשיונות וללא אכיפה בכל רחבי הארץ" סוף ציטוט). וכאשר דרשה האסיפה (כהחלטת קלפי) להכניס סדר והיגיון בכל הקשור לבנייה פרטית בקיבוצנו, הייתם אתם מהראשונים לזלזל בחוקי המדינה ובהסדרים שנקבעו על-ידי הקיבוץ, ועל כך את באה עמי חשבון?!

4. הערה לתשובתה של שושו ברק, מנהלת הקהילה, לשאלותיה של ענת פרידמן: בכל פרשת בניית ההרחבה בדירתנו ומסע ההכפשה שקדם לה, לא היה דבר משום "צנעת הפרט", או "עניינים אישיים" הנוגעים לנו כפי שאת כותבת, וחבל שמנהלת הקהילה לא טרחה לבדוק את הדברים מרם השיבה. טוב תעשה מנהלת הקהילה, באם תבדוק סענות לחריגות בנייה (כמו גם בתחומים נוספים), על-מנת שנוכל להיערך בעתיד, בצורה טובה יותר שתביא לצמצומן של חריגות.

לסיכום, צר לי מאוד על ההשוואה לכאורה, אותה מנסה ענת פרידמן להראות, בין פרשת מיכאלי לעניין בניית ההרחבה בדירתנו, כי בכך יש משום הכפשה והסתה נגדנו. טוב יעשו ענת ו"חבריה המבקשים לדעת" שיבדקו את עצמם תחילה.

כמו כן אני מבקש לקבוע: לא היתה כל כוונה, בעת תכנון ההרחבה לחריגה מעל הסטנדרט, ובאם היתה חריגה תקציבית, היא פועל יוצא מכשלים בבנייה, שנעשו על-ידי הקבלן ומחוסר פיקוח צמוד שלא תאם לרמתו המקצועית הנמוכה ואופיו של הקבלן המבצע.

ג'ורא גור

נדמהתי כשקראתי ביומן האחרון את השאילתא של ענת פרידמן ועוד חברים. עם כל הכבוד לאותם חברים, עד כמה שידוע לי הרחבת ביתם של עליזה וגיא גור התקבלה באסיפה ובהצבעה בקלפי, ולכולם היה ידוע שתהיה חריגה.

בזמן האחרון, חברים נוטים לשכוח החלטות שהתקבלו באסיפה ובקלפי, ולהתעלם מהן כשזה נוח להם. טוב שיש פרוטוקול!

תשובה לחריגה הגדולה בבנייה המוזכרת אפשר לקבל אצל איה ועקיבא האחראים על הבנייה ועל התקציב, ואני בטוחה שכל חבר המעוניין לדעת מסיבות שלן יעודכן על-ידם.

אני גם המומה מההשוואה בין משפחת מיכאלי למשפחת גור. לדעתי זה נובע מרוע לב לצערי אני מרגישה שאנחנו מתקרבים למצב חברתי שלא ידענו עד היום. מעניין שלאותם חברים לא חשוב מדוע עד היום לא פורסמו שמות החברים שלקחו את משכורותיהם לכיס הפרטי ובנו וילות, ומה הם ההסדרים שהקהילה הגיעה אתם. אישית אין לי עניין לדעת ואני סומכת על אותם החברים שנבחרו לטפל, ומקווה שכל הכספים יוחזרו לקהילה.

דינה נהרי

זלזול באינטליגנציה

תשובתה של מנהלת הקהילה לשאילתא שהעלתה ענת פרידמן מוזרה מאוד. זו אינה תשובה. זוהי התחמקות, טיוח האמת והסתתרות מאחורי המונח "צנעת הפרט". איזו שייכות יש לצנעת הפרט לרצון שלנו לדעת אם היתה חריגה בבניית בית משפחת גור ובכמה (היום זה הם, מחר אחרים), ומי באמת ספג את החריגה? המשפט האומר: "לא תמיד ברור מה עומד לנגד עיניהם (של השואלים)" פוגע וחוצפני. גם לא ברור לנו מה הקשר בין השאילתא לבין "מאמצים לטפל בנושאים רגישים...?" מה פה רגיש, חוץ מאשר הכיס שלנו? מדוע מסתתרים מאחורי משפטים לא רלוונטיים ומסתירים את האמת - או לא עונים עליה? לנו נראה שמרגע שעבר השינוי, יכול כל דיכפין להכניס את ידו לכיסנו "בשם השינוי". הרי כאשר הצביעו בעד השינוי, סעיף משפחת מיכאלי כלל לא היה קיים.

ועוד לעניין משפחת מיכאלי

אלמלא הגישה הרווחת, שבגבעת חיים כולם טפשים ולא מבינים, היו מסיימים מזמן את נושא משפחת מיכאלי, בלי לגרור אותו שבע שנים ובלי לשלם ריבית דריבית דריבית... אבל מי שאל אותנו...

מדוע טעויות (במילה עדינה) של ההנהלות השונות צריכות ליפול על כתפי החברים, ובאיזו זכות מחייבים אותנו לשלם על כך? ואם זה לא היה עצוב היינו צוחקים, כי המשפט ששבה את לב כולנו לקראת השינוי היה: "אתם תהיו בוסים לתקציבכם" - חח... ובל נשכח שעוד עומדות לפנינו כמה "טעויות" נוספות בבתי המשפט, שעליהן נשלם, ולא זה המקום לנקוב בשמם.

עד מתי נשלם על טפשותם של אחרים... ונמשיך כעוורים...

זהבה בלאו בשם חברים

מידעות מעיתוני ה"ארץ" ו"הקיבוץ" נודע על שינוי במדיניות מס הכנסה כלפי קיבוצים שעברו תהליך שינוי. האם שינוי זה במדיניות מס הכנסה משפיע על הקיבוץ שלנו, ואם כן, באיזה סכום כסף מדובר.

אלדד מגל

התשובה נמצאת בחוזר שנשלח השבוע לקיבוצים, מטעם ברית פיקוח:
הנידון: מיסוי הקיבוץ המשתנה

1. מבוא
בשל העובדה כי נושא מיסוי הקיבוץ המשתנה שב ועתה במהלך השבוע האחרון מעל דפי העיתונות, מצאנו לנכון לפנות אליכם באמצעות חוזר זה במטרה להבהיר את התמונה:
2. הגדרת הקיבוץ בחקיקה
סעיפים 54, 58 א לפקודת מס הכנסה (להלן "הפקודה") דנים במיסוי הכנסתו של הקיבוץ. סעיף 61 לפקודה קובע כי הוראות מיסוי הקיבוץ יחולו גם על המושב השיתופי.
סעיף 54 לפקודה מגדיר את המונח קיבוץ בקובעו:
"קיבוץ" - קיבוץ או קבוצה המאוגדים באגודה שיתופית על-פי התקנות לדוגמה שאושרו על-ידי רשם האגודות השיתופיות לאגודות מאותו סוג;
3. השינויים שחלו במעמד הקיבוץ בשנים האחרונות
במהלך השנים האחרונות חלו שינויים בשיטת התקצוב של חברי הקיבוץ. לאור זאת, צפה ועלתה שאלת מיסויים של אותם קיבוצים.
במסקנות ועדת פרידה ישראלי, שהוגשו בנובמבר 2001 נידון בין היתר עניינו של הקיבוץ החדש, המנהיג שיטת תקצוב אישית לכל חבר. הוועדה קבעה כי לכל חבר יתבצע חישוב מס פרטני, בהתאם לגובה התקציב אותו הוא מקבל מהקיבוץ בתוספת חלקו היחסי בתקציבים המשותפים. עוד קבעה הוועדה, כי הקיבוץ ינכה במקור את סך המס בו יחויב החבר ויעבירו לרשויות המס. לעניין סוגיית קיווה הפסדים קבעה הוועדה כי הפסד שיווצר בקיבוץ יהא ניתן לקיווה כנגד הכנסת החבר, רק אם החבר יסכים לתת ערבות אישית לכיסוי חובות הקיבוץ והפסדיו. הדו"ח המלא נמצא באתר האינטרנט www.brit.org.il.
4. עמדתנו בעניין דו"ח הוועדה
הוועדה צידדה בהורדת מסך בין הפעילויות השונות, לשם העלאת נטל המס המוטל על הקיבוץ. גישתנו בעניין מיסוי הקיבוץ מנוגדת לחלוטין לזו שהוצגה על-ידי הוועדה, מאחר שאנו גורסים כי יש לראות בקיבוץ שותפות של יחידים לצורך חישוב המס.
5. הקמת ועדה ציבורית
זמן קצר לאחר פרסום מסקנות ועדת פרידה ישראלי, הוקמה ועדה נוספת, בראשות משרד המשפטים, במטרה לבחון האם יש לסווג מחדש את הקיבוצים שהנהיגו שיטת תקצוב שונה לחבריהם. לאור זאת, הוחלט על הקפאת יישום מסקנות ועדת פרידה ישראלי (*) עד פרסום המלצות הוועדה הציבורית.
חלק ממסקנות הוועדה דורש ביצוע הליך חקיקה. יחד עם זאת, במספר קיבוצים הגענו להסדרים פרטניים עם רשויות המס, לבקשת הקיבוצים ובהסכמת הרשויות.
6. הניכוי במקור לעובדי חוץ
בשיחה שקיימנו השבוע עם מר מיכאל גל, ראש תחום חקלאות בנציבות מס הכנסה, נקבע כי בשבועות הקרובים יסוכמו נהלים בדבר מתן פטור מניכוי מס במקור ותיאומי מס לקיבוצים שהנהיגו תקציב מדורג (דיפרנציאלי).
לפיכך, נבקשכם להמתין בשלב זה עד קבלתן של הנחיות מאתנו.

בברכה

ברית פיקוח לקואופרציה - החקלאות העובדת בע"מ
הביא לדפוס אלון שפיצר

אל תשליכני לעת זיקנה וככלות כוחי אל תעזבני ...

היום 12.8.2002 למניינם...

היום, לאחר למעלה מחצי שנה בה אני עושה יום יום כמיטב יכולתי על-מנת שכ-100 איש בגיל מתקדם ובמצב גופני רעוע, יוכלו להמשיך ולנוע ברחבי הקיבוץ בקלנועיות.

היום, לאחר שלושה חודשי ניסיון (שנתארכו לתשעה) בהם הועמדתי בתחילת עבודתי והדברים סוכמו בכתב...

לאחר אין ספור ישיבות ופגישות עם כל הנוגעים בדבר, ועם אלה האמורים ליישם את מהלך השינוי שהוחלט עליו ברוב גדול...

לאחר שנתבקשתי להביא (ואכן הבאתי) חוות דעת מהמפעל בו מייצרים את הקלנועיות, לגבי גובה השכר שיש לשלם לי...

לאחר דיווח שוטף מצדי במשך שלושה חודשים על כל שעת עבודה וכל שקל שהוצאתי... לאחר שקיבלתי לידי ערמה של גרוטאות מוזנחות במשך שנים והבאתי את רובן למצב תקין (באין ספור שעות עבודה ללא תמורה כלל...)

היום, בפגישה עם אלון שפיצר, ורחל שטרן - מנהלת סחל"ב, הוחלט ש"אין כסף", ולקיבוץ (או למה שנשאר ממנו) אין אפשרות לממן את משכורתי לפי אמות המידה שפורסמו ב"חוברת שינוי אורחות החיים בקיבוץ", עלי לעבוד ללא כל קשר עם אותו סעיף בחוברת הפוסק נחרצות כי: "תמחור המשרות יעשה על פי מחירי השוק". מישרתי אכן תומחרה לפי מחיר השוק - אך בניקוד חולם במקום שורוק ...

היום חסרים כעשרת אלפים שקלים מדי חודש עבור האנשים אשר כל שהיה להם לתת כבר נתנו, וכל שעיינו רואות מסביב - בזכותם קיים, אך לתבוע מן הקהילה אין בכוחם עוד...

בשבילם "אין כסף". בשביל אלה לא נותר סכום זעום של עשרת אלפים שקלים בכדי שיוכלו בערוב ימיהם להוסיף ולנוע ולשרת את עצמם עוד מספר שנים, מבלי להזדקק לחסדי הזולת. **בשבילם "אין כסף"!**

היום החלטתי להתגבר על החינוך הספרטני שלי ולומר בקול גדול:

זקנים חולים, נכים ומוגבלים, אני פשוט אוהב אתכם! מעבר לכבוד ולהערכה שאני חש כלפיהם כפי שחשתי כלפי הורי.

את הערכתכם כלפי אני מרגיש בכל יום מחדש בכל פגישה עמכם.

בי נשבעתי, גם ללא משכורת מהקיבוץ, אוסיף ואשרת אתכם כל עוד כוחי במתניי. כה ייתן לי האלוהים וכה יוסיף.

תיקון קלנועיות הינו מקצוע, לכל מי שלא יודע. אלה העוסקים בכך מתפרנסים ממנו ומביאים לחם הביתה...

הבוז לכל אלה שילעגו לי על רוך לבי ותמימותי, יפשפשו הם במעשיהם ויבושו...

אברהם אופיר

אולפן המוזיקה גבעת חיים מאוחד

הכלים הנלמדים: פסנתר, אורגנית, כינור, גיטרה חשמלית, גיטרה בס, סקסופון, חליל צד, חליליות (בזוגות), תופים, כלי הקשה (תופים אפריקניים, דרבוקה).

מחירים (מספר חודשי התשלום הוא עשרה):

	שיעור שבועי	60 דקות	420 ש"ח בחודש
	שיעור שבועי	" 45	" " 360
	שיעור שבועי	" 30	" " 250
	שיעור שבועי בזוגות	" 45	" " 180
	שיעור שבועי בשלישיות	" 45	" " 150

הנחות:

5% לשני ממשפחה; 10% לשלישי ממשפחה

שיעורים:

- אנחנו מתחייבים לתת לכל תלמיד מינימום 36 שיעורים בשנה, ומינימום 3 שיעורים בחודש.
  - השיעורים צמודים לשנת הלימודים על חופשותיה. בדרך-כלל אין שיעורים בחופשות, למעט חודשים "עמוסים" (חגי תשרי, פסח).
  - חלק מהשיעורים ניתנים במהלך יום הלימודים, תוך עשיית סבב בין התלמידים, וחלק אחר-הצהריים.
  - לתלמידים מתחילים ניתנת תקופת ניסיון בת שלושה חודשים.
  - בכלים מסוימים (חליליות, כלי הקשה) מתקיימים לעתים השיעורים בזוגות.
  - באמצע השנה ובסופה אנחנו מקיימים קונצרטים בכלים שונים.
- התשלום** מתבצע בציקים דחויים. תלמידים חדשים: 3 חודשים מראש. תלמידים ממשיכים: 10 חודשים מראש.
- השכרת כלים** - ניתן לשכור אצלנו כלים מסוימים (סקסופון, כינור, גיטרה, חליל צד ועוד).

הרשמה

מי שמעוניין להירשם או לרשום את ילדיו מתבקש לפנות אליי באחד משני הטלפונים הבאים:

מיקי גורן, נייד 055-436045
מרכז המוזיקה 04-6368462

בברכת שנת לימודים מוזיקלית מהנה,
מיקי גורן, מנהל מרכז המוזיקה בגח"מ

ברכות לאזוה מורן

עם צאתו לאור של קובץ השירים
שכתבה: "תתחי חיוך", בהוצאת
הספרים "סער".

ניתן לרכוש את הקובץ בספריית
החברים.

ספר חדש לפעוטות

"מילים מלטפות"

מאת הסופרת עדולה,

ציורים מיכל אפרת.

לספר 10 עמודים, מחירו 59 ש"ח,
40-1 אחוז הנחה לחברי גבעת חיים
מאוחד. אפשר לראות ולהתרשם
בספריית החברים. למבקשים לקנות:
יש להירשם אצל דורית או גינה,
לקנייה מרוכזת.

לידיעת החברים, שוכרי הדירות, העובדים הזרים וסתם אוהבי היין
הטוב: אפשר לקנות בכל-בו יין מתוצרת ביתית המיוצר בתהליך טבעי
ללא תוספת חומרים כימיים - בשם: "יינות משי" או "יין הגבעה".
הרוצים לבקר ביקב, השוכן בצד הדרומי של הקיבוץ ליד משרד
ההודייה, יעשו זאת בתיאום עם איציק משי, בטלפון 8308.
שנה טובה, שקטה ומבורכת גם לאלה שאינם טועמים יין.

